

દેશમાં સાયબર ક્રાઈમના વધતા વ્યાપે લોકોની ઉંઘ હરામ કરી નાખી છે

જેમ જેમ સુવિદ્યાઓ વધતી જાય છે તેમ તેમ તેના એકાધિકારીઓ પણ વધતા જાય છે. આજના આધુનિક અને ટેકનોલોજીથી સંપન્ન યુગમાં ઇન્ટરનેટ આપણા જીવનનું અનિવાર્ય અંગ બની ગયું છે. સવારના અપનારથી લઈને સાંજના ડિજિટલ ટ્રાન્ઝેક્શન સુધીની તમામ પ્રક્રિયાઓ આંગળીના ટેપે સમેટાઈ ગઈ છે. પરંતુ, સિક્કાની બીજી બાજુ એટલી જ અંધકારમય અને ભયાનક છે. જે ટેકનોલોજી અપાણને સુવિદ્યા આપી રહી છે, તે જ ટેકનોલોજી હવે ગુનેગારો માટે મારૂમ નાગરિકોની આજીવન મૂડી વૃંદાવનું હથિયાર બની ચૂકી છે. તાજેતરમાં ગુજરાત પોલીસના

સાયબર સેલ દ્વારા જાહેર કરાયેલા આંકડા ચોંકાવનારા જ નહીં, પણ લાલભત્તી સમાન છે. છેલ્લા ૯ મહિનામાં ઓનલાઇન ભેજવાબંધે ગુજરાતમાંથી કુલ ૮૫૪ કરોડ રૂપિયા ઉંડેડી લીધા છે, જેનો સીધો અર્થ એ થાય કે રાજ્યના નાગરિકો સરેરાશ રોજના ૩.૫૩ કરોડ રૂપિયા સાયબર ક્રોડમાં ગુમાવી રહ્યા છે. આ આંકડા માત્ર સંખ્યા નથી, પરંતુ હજારો પરિવારોની બચાવની અને માનસિક આઘાતોની કાળી વાર્તા છે. વરિષ્ઠ સાયબર અધિકારીઓ જણાવી રહ્યા છે કે, ગુનેગારો ખાસ કરીને ગુજરાતીઓને નિશાન બનાવીને પોતાની જાળ બિઝાવી

રહ્યા છે. ગુજરાતીઓના લોહીમાં વેપાર, સાહસવૃત્તિ અને નફો કમાવવાનો ગુણ વણાયેલો છે. આ જ સકારાત્મક ગુણનો ગેરલાભ સાયબર ઠગો ઉઠાવી રહ્યા છે. વધુ વળતર, શેરબજારમાં ટૂંકા ગાળામાં મોટો નફો, ક્રિપ્ટોકરન્સીમાં ચોકાણ અને નકલી ટ્રેડિંગ એપ્લિકેશન્સ જેવી આકર્ષક યોજનાઓ બતાવીને ગુજરાતીઓને લલચાવવામાં આવે છે. જ્યાં ચોકાણ અને નફાની વાત આવે, ત્યાં લોકો વગર વિચાર્યો મોટી રકમ ટ્રાન્સફર કરી દે છે અને અંતે છેતરાયાનો અહેસાસ થાય છે ત્યારે ઘણું મોડું થઈ ગયું હોય છે. ચોકાણ આધારિત છેતરાવેડી ઉપરાંત ‘ડિજિટલ અહેસ્ટ’, લોન એસ દ્વારા વ્લેકમેઈલિંગ, ફેક કસ્ટમર કેર અને ઓટીબી સ્કેમ જેવા નવા-નવા કીમિયા અજમાવીને લોકોના બેંક ખાતાઓ ખાલી કરવામાં આવી રહ્યા છે. ગુજરાત પોલીસે હાલમાં તો સક્રિયતા દાખવીને ૩૩૪ કરોડ રૂપિયા ફ્રીજ કર્યા છે અને પીડિતોને ૮૪ કરોડ રૂપિયા પરત અપાવ્યા છે. સાથે સાથે ૨,૨૮૮

કરોડના આંતરરાજ્ય છેતરાવેડી નેટવર્કનો પર્દાફાશ કરીને ૬૩૮ લોકોની ઘરપકડ કરવામાં આવી છે. પરંતુ, પકડાયેલા ગુનેગારો અને ફ્રીજ કરાયેલી રકમ તો માત્ર હિમશિલાની ટોચ સમાન છે. ખરો પકડકાર એ છે કે આ સાયબર સિલ્કેટ્સ ભારતના અંતરિયાળ ગામડાઓ અથવા તો દુબઈ, કંબોડિયા અને મ્યાનમાર જેવા વિદેશી ભૂમિ પરથી ઓપરેટ થઈ રહ્યા છે. સ્થાનિક સ્તરે માત્ર ‘મ્યુલ એકાઉન્ટ્સ’ અથવા કમિશન પર કામ કરતા ઓર્ગન્ટો જ પકડાય છે, જ્યારે મુખ્ય સૂત્રધારો કાયદાના સર્કલથી દૂર જ રહે છે.

જવાબદારી માત્ર ખાતા ખોલાવ પૂરતી સીમિત ન હોવી જોઈએ. ‘નો ચોર કસ્ટમર’ પ્રક્રિયામાં રહેલી છટકાઓનો લાભ લઈને જ ગુનેગારો નકલી દસ્તાવેજોના આધારે મ્યુલ એકાઉન્ટ્સ ખોલાવે છે, જેમાં છેતરાવેડીના કરોડો રૂપિયા ડાયવર્ટ થાય છે. બેંકોએ પોતાની સિસ્ટમને આર્ટિફિશિયલ ઇન્ટેલિજન્સથી સંપન્ન કરવી પડશે જેથી અસામાન્ય ટ્રાન્ઝેક્શન્સ અને ડિજિટલ અહેસ્ટ જેવી શંકાસ્પદ પ્રવૃત્તિઓ પર ત્વરિત નજર રાખી શકાય. સરકાર ગમે તેટલી સખત બને કે પોલીસ ગમે તેટલી આધુનિક થાય, જ્યાં સુધી સામાન્ય નાગરિક પોતે ડિજિટલ ક્ષેત્રે સાક્ષર અને સાવધ નહીં બને

ત્યાં સુધી સાયબર ક્રાઈમ નાબૂદ કરવો અશક્ય છે. લાલચ એ સાયબર ગુનેગારોનું સૌથી મોટું હથિયાર છે. નાગરિકોએ એ સમજવાની જરૂર છે કે રાતોરાત પૈસા બમણા કરવાની કોઈ કાચબેસર યોજના હોતી નથી. કોઈપણ અજાણી વ્યક્તિ ફોન પર પોલીસ, સીબીઆઈ કે સરકાર અધિકારી બનીને ડરાવે, તો ગભરાવાના બદલે તુરંત સ્થાનિક પોલીસનો સંપર્ક કરવો જોઈએ. કાયદા અમલીકરણની કોઈ સંસ્થા ક્યાંયે ફોન પર કે વીડિયો કોલ પર કોઈની ‘ડિજિટલ ઘરપકડ’ કરતી નથી. જે સુરક્ષિત અને આર્થિક રીતે સુદૃઢ રહેવું હશે તો આપણે ડિજિટલ હાઈજીન અપનાવવું જ પડશે. સાથે સાથે પોલીસની પણ એ ફરજ છે કે આવી જે કોઈ ગેંગની પ્રવૃત્તિ તેના ધ્યાન પર આવે તો તે તુરંત પગલાઓ લઈને તેને જબરું કરવી જોઈએ. સાયબર ક્રાઈમને અંકુશમાં લાવવા માટે લોકો અને પોલીસે સાથે મળીને કામ કરવું પડશે. જે તેમ થશે તો જ તેનો અર્થ સરશે તે નક્કી છે.

સ્વચ્છતા અંગે નાગરિક ધર્મ

આપણા શહેરમાં પ્રતિદિન કચરો લેવા તંત્ર તરફથી કચરાગાડી નિયમિત આવે જ છે તો પણ અનેક સ્થળે કચરાના ઢગલા દર્શનમાળ થાય છે. દા.ત. વિવેકાનંદ બ્રીજના નાકે, નવરુપ કોલેજ પાછળ, બી.એસ.એન.એલ.ની ઓફિસની બાજુમાં, કાદરશાની નાળ વગેરે અનેક સ્થળે નાગરિકો કચરાના ઢગલા કરતાં હોય છે. તંત્રે મોટી કચરાપેટી શા માટે ઉઠાવી લીધી એ પણ એક પ્રશ્ન છે. નાની કચરાપેટીમાં કચરો સમાતો જ નથી. રહેણાંક વિસ્તારમાં કોઈના ઘર સામે કચરો ઠાલવવો એ કેટલે અંશે યોગ્ય કહેવાય અને તે પણ કેરીની સીઝનમાં! ત્યાં વસતાં શહેરજનોને દુર્ગંધ સહન કરવાની? નાની કચરાપેટીમાંથી પરખતાં થાન ખોરાકની શોધમાં અસ્તવ્યસ્ત કરી જાહેર રસ્તા પર કચરો ફેલાવે છે. તંત્રે બ્રીજ ઉપર જાળી લગાવી છે તો પ્રજાજનો જાળીમાં પ્લાસ્ટીકની કોથળી ફસાવી કચરો નદીમાં પથરાવવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન કરે છે! નદીને માતા કહીએ તો આ રીતે દુષિત કરવાનો શું કાક છે પ્રજાજનોને? પક્ષીઓને ગાંડિયાં નુકસાનકર્તા છે. તો પણ પુણ્યની શોધમાં બ્રીજ પર ગાંડિયાનું સામ્રાજ્ય ફેલાવેલું હોય છે! બધી ફરજ તંત્રની જ છે એક સ્વચ્છદાર નાગરિક તરીકે શહેરની સ્વચ્છતાની જવાબદારી પ્રત્યેક નાગરિકની નથી?

સુરત - નેહા શાહ

ભારતીય ખેલાડીની જીવન

નોવે માં ચાલી રહેલી શતરંજ સ્પર્ધામાં આપણા ભારતીય સ્પર્ધક પ્રજ્ઞાનંદ એ સતત ત્રીજી જીત લાંબા સમય સુધી વિશ્વ ચેમ્પિયન રહેલા કાર્લસન મેક્સન સામે ની, અને એ પણ કાળા મહોરા થી આ સિધ્ધી મેળવી હતી. જીત ની હેટ્ટિક ની બીજી પછા આ પ્રકારે “કાળા રમકડા” થી રમી ને જ મેળવી હતી. સામાન્ય રીતે કાળા મહોરા થી જીતવુ અઘરું હોય છે, કેમ કે સફેદ ને પેહલા ચલવાની તક હોવાને કારણે એ ચલુદરયાન નક્કી કરી શકે છે. અસ્તુ.

સુરત - ચેતન સુશીલ ખોષી

દેશની વસ્તી વિસ્ફોટ વિશે વિચારો

દેશના વિકાસની વાત કરીએ તો ઝડપથી વસ્તી વૃદ્ધિ થઈ રહી છે. તેના પ્રમાણમાં જમીન વસ્તી નથી. વિકાસ ના ફળ દરેક વ્યક્તિ ને મળવા જોઈએ તેમ થતું નથી. પૃથ્વી પર અવતરણ માટે દરેક વસ્તુ ઉપલબ્ધ કરાવવી પડે. વિકાસ ના ફળ વસ્તી વધારો પાઈ જાય છે. વધતી વસ્તીને રોકી ના શકાય પણ આવનારા 100વર્ષ માટે રહેકાણ ની વ્યવસ્થા માટે અત્યારથી જ આગોતરું આયોજન કરવું પડે. જેમ આજથી 100વર્ષ પહેલાં ૩મ, રસ્તાઓ, પુલ વગેરેનું આયોજન કરેલ તેવું આયોજન આવનાર પેઢી માટે કરવું જ જોઈએ. હાલમાં મોટાં શહેરોમાં ટ્રાફિક નિયંત્રણ માટે મેટ્રો, બુલેટ ટ્રેન, જાહેર પરિવહન ની જોગવાઈ કરવામાં આવી રહી છે તેમ છતાં ટ્રાફિક ને સરળ સંચાલનમાં મુશ્કેલી અનુભવવી પડે છે. વધતી વસ્તી ના પ્રમાણમાં દરેક બાબતની જરૂરિયાત રહેવાની. ભવિષ્ય ના આયોજન માટેનો માસ્ટર પ્લાન અત્યારથી જ બનાવવાનું શરૂ કરવું જોઈએ.

સુરત - ચંદ્રકાન્ત રાણા

ઐતિહાસિક લોર્ડ્સ ટેસ્ટ વિજય

ભારતીય ક્રિકેટ અને ક્રિકેટ રસિકો માટે આજથી 40 વર્ષ પહેલાનો તા. 10/6/1986 નો દિવસ ઇતિહાસ સર્જતો રહ્યો. જ્યારે ભારતે તેના ક્રિકેટ ઇતિહાસમાં પહેલીવાર શ્રેણીની પહેલી ટેસ્ટ પાંચ વિકેટે લોર્ડ્સના ઐતિહાસિક અને ક્રિકેટના વડામથક લોર્ડ્સના મેદાન પર ઈંગ્લેન્ડને હરાવીને જીત મેળવી. ભારતે ટોસ જીતીને ફિલ્ડિંગ કરવાનું પસંદ કર્યું હતુ. ઈંગ્લેન્ડે તેના પહેલા ઘાવમાં ગ્રેહામ ગુચની સદી (114) ને સાથે 294 રન કર્યા હતા. ભારતને શર્માએ 64 રનમાં પાંચ વિકેટ લીધી હતી. જવાબમાં ભારતે તેની પહેલી ઈનિંગ્સમાં મધ્યમ ક્રમના ફિલ્ડિંગ કરવાનું પસંદ કર્યું હતુ. અમરનાથ 69 રન કર્યા હતા. 47 રનના દેવા સાથે બીજા ઘાવમાં રમવા ઉતરેલી ઈંગ્લેન્ડની આખી ટીમ 180 માં ખખડી ગઈ. ભારતે

આવતાં બે વર્ષ ખેતી અને ખેડૂત માટે ભયાનક? ૨૦૨૬માં ‘સુપર અલ નીનો’નું મોટું સંકટ

ભારત એક કૃષિપ્રધાન દેશ છે, જ્યાં આજે પણ અડધાથી વધુ ખેતી સીધી રીતે આકાશી વરસાદ એટલે કે ચોમાસા પર નિર્ભર છે. આવી સ્થિતિમાં જો ચોમાસું ફૂટે, તો માત્ર ખેડૂત જ નહીં પરંતુ આખા દેશનું આર્થિક તંત્ર ખોરવાઈ જાય છે. હવામાન વિભાગ (IMD) અને વૈશ્વિક સંસ્થાઓના તાજેતરના અહેવાલો મુજબ, વર્ષ ૨૦૨૬ અને ૨૦૨૭ ભારતીય ખેતી અને ખેડૂતો માટે અત્યંત કપરાં સાબિત થવાના સંકેતો મળી રહ્યા છે. ખેડ, ખાતર અને પાણી, નસીબને લાવે તાણી... ખેડૂત માટે તો કહેવત છે કે: ચોર ખાધ, મોર ખાય, ઢોર ખાય અને બાકી વધે તે ખેડૂતને ભાગે જાય! ૨૦૨૬ અને ૨૦૨૭નાં આગામી બે વર્ષો ભારતીય ખેતી અને જગતના તાત એવા ખેડૂતો માટે અત્યંત ચિંતાજનક અને કપરાં સાબિત થઈ શકે છે, કારણ કે કુદરત આ વખતે ભારતીય ચોમાસા પર બેવડો પ્રહાર કરવાની તૈયારીમાં છે. સામાન્ય રીતે ભારતમાં ચોમાસું દક્ષિણ-પશ્ચિમ દિશામાંથી ફૂંકાતા મોસમી પવન દ્વારા આવે છે, જેમાં ઉનાળા દરમિયાન ભારતની પૃથ્વી પર રચાતા નીચા દબાણના પદ્ધતિ તરફ દિલ્હી મહાસાગર અને અરબી સમુદ્રના ભેજવાળો પવન

આકર્ષાય છે. ૧ જૂન આસપાસ કેરળના કિનારે ટકરાયા બાદ આ ચોમાસું અરબી સમુદ્ર અને બંગાળની ખાડી એમ બે શાખાઓમાં વહેંચાઈને જુલાઈના મધ્ય સુધીમાં સમગ્ર દેશને આરી લે છે. પરંતુ વર્ષ ૨૦૨૬માં આ કુદરતી વાયુ ખોરવાય તેવી ગંભીર આશંકાઓ સેવાઈ રહી છે, કારણ કે ભારત હવામાન વિભાગ (IMD) દ્વારા દક્ષિણ-પશ્ચિમ ચોમાસા માટેનો વરસાદનો અંદાજ ઘટાડીને લોન્ગ પિરિયડ એવરેજ (LPA)ના માત્ર ૮૦% કરી દેવાયો છે, જે સામાન્ય કરતાં ઘણો ઓછો વરસાદ દર્શાવે છે. આ નબળા ચોમાસા પાછળનું મુખ્ય કારણ પ્રશાંત મહાસાગરમાં આકાર લઈ રહેલું ‘સુપર અલ નીનો’નું જોખમ છે. સ્પેનિશ ભાષામાં ‘અલ નીનો’નો અર્થ ‘નાનું બાળક’ થાય છે, જે વાસ્તવમાં ભૂમધ્યરેખીય પ્રશાંત મહાસાગરની સપાટીનું તાપમાન સામાન્ય કરતાં વધુ ગરમ થવાની એક જટિલ ભૌગોલિક ઘટના છે. જ્યારે પણ વૈશ્વિક સ્તરે અલ નીનો સક્રિય થાય છે, ત્યારે તે વૈશ્વિક પવનની પેટર્ન બદલી નાખે છે અને ભારતમાં ચોમાસાને નબળું પાડીને દુષ્કાળ જેવી સ્થિતિ પેદા કરે છે. ઇતિહાસ સાક્ષી છે કે ભારતમાં ૨૦૦૨, ૨૦૦૮ અને

૨૦૧૫માં પહેલા ભયંકર દુષ્કાળ તેમજ પાક નિષ્ફળ જવાની ઘટનાઓ આ અલ નીનોને કારણે જ થઈ હતી; તાજેતરમાં ૨૦૨૩માં પણ તેના કારણે વરસાદ સામાન્ય કરતાં ઓછો રહ્યો હતો. વર્ષ ૨૦૨૬ના ઉત્તરાર્ધમાં વૈશ્વિક હવામાન મોડલ્સ એક અત્યંત શક્તિશાળી ‘સુપર અલ નીનો’ વિકસિત થવાની કડક ચેતવણી આપી રહ્યા છે, જેના કારણે મધ્ય ભારત, દક્ષિણ દ્વીપકલ્પ અને ગુજરાત સહિતના ઉત્તર-પશ્ચિમ ભારતના મુખ્ય કૃષિ વિસ્તારોમાં ભારે દુષ્કાળની સ્થિતિ સર્જાઈ શકે છે. આ સંકટની શરૂઆત જૂન મહિનાથી જ દેખાવા લાગી રહી છે, જ્યાં ચોમાસાના આગમનમાં વિલંબની સાથે દેશભરમાં આકાર લીધેવેવ (લૂ) નો પ્રકોપ જોવા મળી રહ્યો છે. આ ભયાનક હવામાનની સીધી અને ઘાતક અસર ભારતીય ખેતી અને દેશના ગ્રામીણ અર્થતંત્ર પર પડવાની પૂરેપૂરી આશંકા છે. ભારતમાં અડધાથી વધુ ખેતી સીધી રીતે વરસાદ પર નિર્ભર હોવાથી, ડાંગર (ચોખા), કપાસ, મકાઈ, સોયાબીન અને મગફળી જેવા મુખ્ય ખેતી પાકનું વાવેતર કાં તો બહુ મોડું થશે અથવા પાણીના અભાવે ઊભો પાક સુકાઈ જશે જેને લીધે ખેતીનું ધનોતપનોત

નીકળી શકે છે. ચોમાસાની આ તંગી માત્ર ખેતી પાક પૂરતી મર્યાદિત નહીં રહે, પરંતુ ઓછો વરસાદ થવાને કારણે દેશનાં મોટાં જળાશયો અને ઝેમોમાં પાણીનું સ્તર ઘટી જશે, જેની સીધી નકારાત્મક અસર આગામી શિયાળુ (રવિ) પાકની સિંચાઈ નબળી પડી જશે, જે આખરે ભારતીય અર્થવ્યવસ્થાની ગતિને પણ ધીમી પાડી દેશે. આવાં ગંભીર આર્થિક અને સામાજિક સંકટનાં અંધાણ હોવા છતાં, આ વિકટ પરિસ્થિતિ વચ્ચે કુદરત તરફથી આશાનું એકમાત્ર કિરણ દિલ્હી મહાસાગરમાં સર્જાત

‘પોઝિટિવ ઈન્ડિયન ઓશન ડાયપોલ’(Positive IOD) છે, જે જો ઓગસ્ટ-સપ્ટેમ્બરમાં મજબૂત બને તો અલ નીનોની નકારાત્મક અસરોને કંઈક અંશે કાપી શકે છે. તેમ છતાં, માત્ર નસીબના ભરોસે બેસી રહેવાને બદલે કૃષિ મંત્રાલય અને સરકારે અત્યારથી જ જિલ્લા સ્તરે કટોકટી આયોજન

ઈકો-નોમિક્સ ડૉ.જયનારાયણ વ્યાસ

પરંતુ વર્ષ ૨૦૨૬માં આ કુદરતી ચક્ર ખોરવાય તેવી ગંભીર આશંકાઓ સેવાઈ રહી છે, કારણ કે ભારત હવામાન વિભાગ (IMD) દ્વારા દક્ષિણ-પશ્ચિમ ચોમાસા માટેનો વરસાદનો અંદાજ ઘટાડીને લોન્ગ પિરિયડ એવરેજ (LPA)ના માત્ર ૮૦% કરી દેવાયો છે, જે સામાન્ય કરતાં ઘણો ઓછો વરસાદ દર્શાવે છે

અરીસો અને છાયા

એક ગામમાં એક ઝેન માસ્ટર રહેતા હતા. એક સ્ત્રી તેમની પાસે આવી અને કહ્યું, ‘માસ્ટર, માનું જીવન દુ:ખથી ભરેલું છે. ક્યાંય મને આનંદ કે સુખ મળતું નથી. મને ગમે તેવું જીવનમાં કંઈ થતું નથી. કોઈ મને પ્રેમ કરતું નથી, કોઈને મારી કદર નથી.....’ આવી ઘણું ઘણું તેણે કહ્યું. તેની ફરિયાદો લાંબીલચક હતી.

માસ્ટરે તેને શાંતિથી સાંભળી અને પછી તેઓ ઊભા થયા અને અંદરના ઓરડામાં જઈને હાથમાં એક અરીસો લઈને પાછા આવ્યા અને અરીસો પેલી સ્ત્રીના હાથમાં આપ્યો અને કહ્યું, ‘આ અરીસામાં જુઓ.’ સ્ત્રીએ અરીસામાં જોયું. તેને પોતાની છાયા દેખાઈ. માસ્ટરે કહ્યું, ‘તાનું દુ:ખ આ અરીસામાં દેખાતી તારી છાયા જેવું છે. તે વાસ્તવિક નથી.’

સ્ત્રીએ પૂછ્યું, ‘એટલે? મારા જીવનમાં દુ:ખ ભલે છાયા જેવું હોય પણ છે તો હું શું કરું?’ માસ્ટરે કહ્યું, ‘અરીસાને સાફ કરીએ તો છાયા બરાબર દેખાય તેમ તારા મનને સાફ કર. કદાચ દુ:ખની દેખાતી છાયામાં કંઈક બદલાવ આવે.’

સ્ત્રીએ કહ્યું, ‘આ અરીસો તો હમણાં એક કપડાથી સાફ થઈ જશે પણ મનને સાફ કરવા શું કરું?’ માસ્ટર બોલ્યા, ‘તારા મનને ગમે તે કર...મનગમતી પ્રવૃત્તિ કર.’

સ્ત્રીએ થોડી વાર વિચાર્યું પછી તેણે મનગમતી પ્રવૃત્તિઓ લખી અને દરરોજ કરવાનું શરૂ કર્યું. સૌથી પહેલાં તેણે દરરોજ ધ્યાન કરવાનું શરૂ કર્યું. તે બગીચામાં કામ કરતી, પક્ષીઓને ખેતી, ફૂલોના રંગોને ખેંચને આનંદિત થતી.

ધીરે ધીરે તેના મનના ખોટા વિચારો ઓછા થયા. એક દિવસ તેણે જોયું કે તેના મનમાં આંખે કોઈના પ્રવૃત્તિઓ નથી અને એટલે કોઈ દુ:ખનો અનુભવ થતો નથી. તે માસ્ટરનો આભાર માનવા તેમની પાસે દોડી ગઈ અને બધી વાત કરી.

માસ્ટરે તેને કહ્યું, ‘આપણું જીવન એક અરીસો છે. જે તું વિચારે છે, વાગોણે છે તે જ પ્રતિબિંબિત થાય છે. તું વિચારતી હતી તું દુ:ખી છે કે સતત બીજા તને દુ:ખી કરે છે તેવી ફરિયાદ કરતી હતી એટલે તારા જીવનના અરીસામાં તે જ પ્રતિબિંબિત થતું હતું. તું સમજ કે કોઈ, ઈર્ષ્યા, ફરિયાદ બધું મનનું સર્જન છે અને દુ:ખ આપણા વિચારોનું પરિણામ છે. તે મનને મનગમતી પ્રવૃત્તિમાં વાળવું એટલે ખોટા વિચારો છૂટી ગયા, દુ:ખના વિચારો ગાયબ થઈ ગયા અને આનંદ મળ્યો.’ માસ્ટરે મનને સાફ રાખવાની રીત અને સમજ આપી સ્ત્રીના જીવનને બદલી નાખ્યું.

હિમાલયમાં આવાં સંકટો વધતાં જશે

ઉંચા પહાડો, તડકે ચળકતાં ઊંચાઈમાં હિમશિખરો, સીધા ઢોળાવવાળી ઊંડી ખીણો, પર્વતોની વચ્ચે વહેતી નદીઓ કે એકદમ સ્વચ્છ પાણીનાં સરોવર, નજરે પડતી છૂટીછવાઈ લીલોતરી અને તેની વચ્ચે વસેલાં નાનકડાં ગામ. હિમાચલ પ્રદેશ જેવા, હિમાલયનો મોટો વિસ્તાર ધરાવતા રાજ્યમાં આવાં મનમોહક દૃશ્યોની નવાઈ નથી. આ રાજ્યમાં પ્રવાસીઓની સંખ્યા સતત વધી રહી છે, એ કશા અભ્યાસ કે સર્વેક્ષણ વિના પણ સમજાઈ જાય. અલભત, હજી એવા અનેક વિસ્તારો છે કે જ્યાં પ્રવાસીઓ પહોંચ્યાં છે ખરાં, પણ તેમનાં ધારૂંધારૂં નથી ઊભટી પડ્યાં. એવા વિસ્તારોમાં આવી પરિસ્થિતિ ક્યાં સુધી રહેશે એ સવાલ છે. પ્રવાસનને કારણે માળખાકીય સુવિધાઓનો વિકાસ અને તેને પગલે રોજગારની તકો ઊભી થાય છે, જે સ્થાનિકો માટે જરૂરી હોય છે. આ બધું એક હદ સુધી બરાબર છે, કેમ કે, છેવટે બધો બોજો જે તે વિસ્તારના પર્યાવરણ પર પડે છે.

હિમાલયનો પહાડી વિસ્તાર ધરાવતાં ક્ષેત્રોમાં છેલ્લાં થોડાં વરસોમાં દુર્ઘટનાઓનું વધી રહેલું પ્રમાણ આ હકીકતનો પુરાવો તેમજ પરચો છે. કુદરતી આપત્તિ જેવી જણાતી દુર્ઘટનાઓમાં માનવસર્જિત પરિબળો ઉમેરતાં જે હાનિ થાય છે એ હવે છાની નથી, એમ અનેક સ્થળો પર આપત્તિનો ખતરો તોળાઈ રહ્યો છે.

કુલુ ખીણને લાહોલ-સ્પિતિ ખીણ સાથે જોડતી અગ્લા ટનલ બન્યા પછી સાવ દુર્ગમ ગણાતો આ વિસ્તાર પછી સેવન રીતે સુગમ બન્યો છે. ટનલ બન્યા પહેલાં અવરજવર રોકાણ પાસ દ્વારા થતી, જે વર્ષ દરમિયાન માંડ પાંચ-છ મહિના ખુલ્લો રહે છે. આશરે

તેર હજાર ફીટ જેટલી ઊંચાઈએ હોવાથી અહીં વાતાવરણની અનિશ્ચિતતા પુષ્કળ ગણે. આ કારણે ‘રાષ્ટ્રીય આપત્તિવ્યવસ્થાપન સ્તામંડળ’ (એન.ડી.એમ.એ.) દ્વારા તેને ‘અતિ સંવેદનશીલ’ની શ્રેણીમાં મૂકાયું છે. વિજ્ઞાનીઓને આશંકા છે કે આ સરોવર કાંઈક તો સૌથી પહેલું અને સૌથી વધુ જોખમ સિસૂ ગામ પર છે. હેદરાબાદના ‘નેશનલ રિમોટ સેન્સર સેન્ટર’ દ્વારા તૈયાર કરાયેલા ‘રીસ્ક એસેસમેન્ટ રિપોર્ટ’ અનુસાર સરોવર ફાટવાની

વિસ્તરીને 101.30 હેક્ટર થઈ ગયો. એટલે કે ત્રણેક ઘાટકામાં લગભગ ત્રણ ગણો. આ કારણે ‘રાષ્ટ્રીય આપત્તિવ્યવસ્થાપન સ્તામંડળ’ (એન.ડી.એમ.એ.) દ્વારા તેને ‘અતિ સંવેદનશીલ’ની શ્રેણીમાં મૂકાયું છે. વિજ્ઞાનીઓને આશંકા છે કે આ સરોવર કાંઈક તો સૌથી પહેલું અને સૌથી વધુ જોખમ સિસૂ ગામ પર છે. હેદરાબાદના ‘નેશનલ રિમોટ સેન્સર સેન્ટર’ દ્વારા તૈયાર કરાયેલા ‘રીસ્ક એસેસમેન્ટ રિપોર્ટ’ અનુસાર સરોવર ફાટવાની

ફીર દેખો ચારોં બીરેન કોઠારી

આમ થવાનું કારણ? ‘જર્નલ ઓફ લેશિયોલોજિ’માં પ્રકાશિત એક અભ્યાસમાં જણાવાયા અનુસાર ઘેપન ગ્લેશિયરમાં દર વર્ષે જેટલો બરફ જામે છે, એનાથી અનેક ગણી વધુ માત્રામાં તે પીગળી રહ્યો છે

અહીંથી પસાર થતાં પણ તેઓ થોભે છે. ગામલોકો આનાથી રાજી હોય એ સમજી શકાય એમ છે, કેમ કે, તેમની આવકમાં ઘણો વધારો થયો છે. આમ છતાં, તેમના દિલમાં એક છૂપો ડર સળગતો રહે છે ખાસ કરીને વરસાદની મોસમમાં. આ ગામથી અગિયારેક કિ.મી.ના અંતરે, તેરેક હજાર ફીટની ઊંચાઈએ ઘેપન સરોવર આવેલું છે. આ સરોવરમાં પાણીની આવકનો સ્રોત છે આસપાસની હિમનદીઓ એટલે કે ગ્લેશિયરો. આ સરોવરનો ઉત્તરોત્તર વિસ્તરતો જતો વિસ્તાર કિંતાનું મુખ્ય કારણ છે. 1989માં તેનો વિસ્તાર 36.49 હેક્ટર હતો, જે 2022 સુધીમાં

કુલ આઠ પ્રકારની સ્થિતિઓનું આકલન કરવામાં આવ્યું છે. આ તમામ સ્થિતિઓમાં સિસૂ ગામ ‘રીઝ ઝોન’ એટલે કે સૌથી વધુ જોખમ ધરાવતા વિસ્તારમાં છે. સરોવર અને ગામની વચ્ચે આવેલા તીવ્ર ઢોળાવને કારણે પાણી અને તેની સાથે વહી આવતા કાટમાળની ગતિ અતિશય ઝડપી બની શકે છે. સિસૂ પછી ગોશાલ, તાંદી જેવાં ગામનો વારો આવે. સૌથી બદતર સ્થિતિમાં સરોવર કાટવા પછી એકવીસ મિનિટમાં જ પાણી ગામ સુધી ધસી આવે, જેની ગતિ 43 કિ.મી. પ્રતિ કલાકની અને ઊંડાઈ વીસેક મીટર સુધીની હોવાનું અનુમાન છે.

આમ થવાનું કારણ? ‘જર્નલ ઓફ લેશિયોલોજિ’માં પ્રકાશિત એક અભ્યાસમાં જણાવાયા અનુસાર ઘેપન ગ્લેશિયરમાં દર વર્ષે જેટલો બરફ જામે છે, એનાથી અનેક ગણી વધુ માત્રામાં તે પીગળી રહ્યો છે. કેમ કે, છેલ્લા ત્રણ-ચાર ઘાટકામાં હિમાલયના વિસ્તારોનું તાપમાન ઝડપભેર વધ્યું છે. પહેલાં જે વિસ્તારોમાં હિમવર્ષા થતી હતી ત્યાં હવે વરસાદનું પ્રમાણ વધ્યું છે. વરસાદને કારણે ગ્લેશિયરના પીગળવાની ઝડપ વધી છે. આ એક સાતત્યપૂર્વક થતી રહેતી પ્રક્રિયા છે, જે એક વાર આરંભાયા પછી વધ્યા જ કરે છે. ગ્લેશિયરના પીગળવા માટે કેવળ તાપમાનમાં વૃદ્ધિ જ નહીં, વરસાદનું બદલાયેલું સ્વરૂપ પણ જવાબદાર છે. આની અસર કેવળ એકલદોકલ ગ્લેશિયર પર નહીં, સમગ્ર હિમાલયમાં ક્ષેત્રો પર થાય છે. સરોવર ફાટવાથી પૂર આવે તો ભારે પ્રમાણમાં પથ્થરો સહિત અન્ય કાટમાળ નીચે ધસી આવશે. 34 વસાહતો, ખેતીલાયક 204 હેક્ટર જમીન, 57 પુલ અને 106 કિ.મી. જેટલી સડકનો વિસ્તાર સીધેસીધો અસરગ્રસ્ત થશે. મનાલી-લેહ ધોરીમાર્ગ, અટલ ટનલ તેમજ પ્રવાસન સાથે સંકળાયેલી માળખાકીય સુવિધાઓ પણ તેનો ભોગ બનશે અને આ અસર કેવળ હિમાચલ પ્રદેશ પૂરતી સીમિત ન રહેતાં, ચિનાબ નદી દ્વારા છે જન્મ અને કાદમીર સુધી જોવા મળી શકે. આની સામે સિસૂ ગામમાં આગોતરી તૈયારી યોગ્ય ન હોવાના અહેવાલો છે. એવું નથી કે સરોવર કાલે ને કાલે ફાટશે. કદાચ ન પણ ફાટે. છતાં માનવીય ગતિવિધિઓએ માનવજાત માટે જ કેવાં કેવાં જોખમ ઊભાં કર્યાં છે એ જાણીને ખેદ થાય એવું છે.

આ લેખમાં પ્રગટ થયેલાં વિચારો લેખકનાં પોતાના છે.